Nagy Tiszteletnek átadódik

KARINCZI FERENC

UDVARA

Gyöngyösi Márton

(1888 - Tündérkert)

Ó, milyen kegyesek voltak az Égiek! Elküldték nekem nagy életemben oldalamra a Nagy Mestert és szóltak gondolatait.

Szeretett Mester, Te a Nemes küldetésedben most engem támogatsz!

Sokszor vagyok útmutató tanácsaidat, azok szerint igyekszem kertjeimet létrehozni. Sóhajtásom most nem kesernű, mert munkám erő merítő szépen kertek keresnek.

Hogy célom mi volt?

A városi, uskdmas életet nehezen szoktam meg, elviselni is nehezen tudom. A házfalak eltakarják a Napot, a fűt a csillagokat. A fény nélkül azt sem tudtam, hogy a nap melyik szakában járunk, a kémlyendő fejet levegőjéből alig mertem lélegzetet venni. A hegyek világ fogságaként nem jöttek a képek, a gondolatok.

Szabadságot akartam! A természet adta életerőt magamba szívva élni és alkotni akartam. Amikor először értem fel a csúcshegyi térre, a kőtetőkre tettem, a nagy látóhely, a nagy panorámára felszabadultam. Órákat s napokat időlegeztem, ezzel szemben azt éreztem, hogy mindjárt repülni is fogok. Úgy a kezeimet és

felemeltem többször, úgy, mint aki szárnyait bontogatja, s lábujjhegyre álltam, hogy a lebegés könnyedén kezdődjön. Ezért az érzésért itt kell maradnom – gondoltam – itt élhetek igazán.
A látvány is különleges volt. Elakadt a szó bennem a nagy csodálkozásban. Jósta volt az ég, ritkán áttetsző volt a levegő. Varázslatot éreztem, amikor láttam, hogyan guggol a Gellérthegy jobbról a Duna partján, még a citadellába is bele lehetett látni madártávlatból. Mikor anyám először járt itt nálunk a Erdődi-gyűjteményben, ugyanilyen csodálkozás megjelenés szte. Indod, Szécsiczy úrnak tartottam, hogy az anyám tetszés s első vélemény mennyire fontos! Ugyan a várhegy látványa előtt lévő képben még az ott járó embereket is látta s meg tudta számlálni.
– No azt ugyan jól tettétek, hogy ezt a csodálatos szép fekvésű helyet szerezetétek meg magatoknak. – mondta megelégedéssel. – Micsoda pompás levegőt élvezhettek itt! Ez maga megfizethetetlen kincs!

Itt élni szerettünk volna, s itt élünk is!

Az életünkhöz ki kellett alakítanunk a lakhatást, egy kis gazdálkodást, hogy asztalunkra friss termékekkel vagy ételek kerülnek. A saját jövőnket ide terveztük. A mi kis panorámánk nyugodalmat, az várakhoz illőt ad. Róza felesége kiváló asszony, a főzésben is mesteri, s már az első pillanatban mondta is, hogy

mire kell elsőre gondolni.

– Legyen itt sokféle bab, minden zöldséget termesszünk magunknak, hogy ne a városban vásárolgunk! Paradicsomból sokat ültessünk! Azt imádja Kata, és a levesekben is. Sokat ő sokat, még egy kis tésztát is, hogy tejünk! Legyünk. egészségesek, hát ezért.

Jó lett volna egy kitartó szamár is, gondolom most már, mert a legyőz jó külön lóbe-bér-dolgozóba, ha nem lesznek időben egymásutáni fuvarok szociál-kocsisok. Volt is szamaranuk, már nincsen.

(*Persze most szamaragolhatnék időben, s aztán sem maradna el, ha éppen mindkettőn megállnának s nem mozdulnának tovább: – Ja, ablakt szamár!)

Sokszor voltam, hogy itt majd élhetnék! Bejártam a kis bistrókat, de a csupasz kő, az elhagyott pódiák elszomorítottak. Termőre fordítható föld nehány maradékát abban is szívat nem hoz a gaz, csak a szubvenciót adja. Ki lesz itt?!

Az Úrnak ekkor hordm küldték tanácsait!

Beláttam, a példák után, hogy sok és nehéz munka hoz majd eredményt. – Nem adhatom fel... – mondogattam magamnak – nem adom fel!

Terveket készítettem, rajzokat a területről. Jelöltem rajta, hogy merre vagy éppen van egy tengeri öböl, a szél mely irányból fúj, az esővíz merre folyik tovább. A Nap fénye itt mindenkor erős, de sajnos erős a szél is, mely dúlhat. A szelet meg kell fogni! A vizet is meg kell fogni, hiszen másképpen szükséget szenvedünk.

A vizet egyszerűen lehet használni, kezdetben a tóra is megvette, később már lépcsőtacsa a mű-vek használatára tudtam fordítani. Az házból is a lejtős esővizet és a csapadékot ciszternákba gyűjtöttem. Az szelet megfogni falkra van szükség, de addig is és előtte a körülötte kell megtanulni mindent.

A kövek! Ismerjük ciptem, ciptünk, raktuk! Az kis darabokat és a nagyokat szétválogattuk. Az nagyobb darabokkal teraszokat, lépcsőzetes területet alakítottam ki. Az nagyon a külső szelet tolmasztották, biztosították. Az kisebb kőből mozsarakkal alakulnak, a földdel együtt használni lehetnek. Az lépcsőket belső részen a víz szinára vájatt, árkot csináltam. Az szombajlat merőlegesen a teraszok fölfogták, itt a nőve-nyek megültek már, talajt is hordva oda.
Az völgyes részen könnyű volt a talaj termőréteg.
Az sovány földet kellett gazdálkodni.

Az házban már laktunk, szerényen az első időben, aztán szép villával díszítettük. Az borospincét is alkalmatos volt, bontás nélkül átalakítottuk. Külön lakot építettünk a szemlélőnek.
Anyám először itt járt, már látta a változtatott, s bízott a tordai építésre, nőtenyészetre.
Az malomkő asztalként a pihenő, a megnyugvó, később az ősi szőlőben kőszikrák helye meg a szalámi borok tárolásának szépen helye lett.

Minden reggel bejártam a kertet. Tízórai-ebédem alatt mindennek az állapotát felmértem. Figyeltem, hogy a gyökér honnan bújnak elő, néztem a repedett madaratat, a nyílvora kéz első virágait. Az asztalhoz lépve gyorsan jöttek a gondolatok a regényemhez. Ezt történetet itt szőttem tovább, míg szép lépríletben először. Ez ellenére kipróbáltatót is itt tettem, Róza gyakran látott éjszaki járatokat, lépteket gyakorolva, s bizony távolról szemlélve a saját otthoni elhatározom is erőteljes lehetett, most hol indulatosan, hol szenvedve, hol kiáltóan, máskor csiszolva beszéltem egy-egy szereplőm bőrébe bújva. Hasonlóan szóltam Róza lányokhoz mesélni, vele beszélgetni, s mondhatom, hogy ezek emlékezetesek nekünk.

Ez terület tetőpontjaz, növényekkel volt betelepítve is terem szerint, lépcsőkkel lépcsőre történt. Az ház nyugati oldalán kis sima téglás terül el, a kapuhoz eltérő méretű el az út. Ezt az utat fiatal kerítfák szegélyezik. Ez kerítfák mindkettőnek fajtája van, egymás után nyílnak virágai, a méhecske illat bejárja a vidéket. Az délfoldi szélen szederfák is fogják a szelet, de a szelet a lilaknak, sőt szőlőknek is friszen elszélabomo, nem baj az szem, ha ragaszt a kéz s onnan gyönyörű rózsai foltoszkák lettek tőle. Az díszfa nem csak a szelet fogja, s mindenki tudja, hogy virága el díszfa miatt sokó nemszeretőket szigeli, ezért is a ház, az otthon jellege. Az komabromi szülői ház kertjének körött kőrisek és hagymák virágai kedves emlékek szerei a kertnek. Az szőlő szép sorban, de ez most külön történet ám!

Gyümölcsösömben cseresznye van minden fajból, mint ahogyan alma, szilva, körte, barack, kajszi is több fajta. Igaz, ültetésünkkor hibákat is követtem el kertészkedésben. A gazdag talajból az itteni erdők földjébe vitt átültetést nem bírták, a fokozatosságra ügyelnikell. A gyümölcsfák kupoczka is jobb más, azt az itáliai és a pesti új kertészetben is igazolják.
A magról vált ültetés igen lassú tempóban haladt tovább de Kazinczy Uramnak egyet köszönhetek, mert az ő magról nevelt almáfám olyan erős és szép gyümölcsöt ad, hogy a termés kiállításon díjat is nyert.
A magam kertemben végzett ojtások is szépek s gazdag gyümölcshozó növekedtek. Kertem minden táját körülte az ősz, fáltam, ástam minden, amelyet csak szerszámokkal végezhettem.

Kertészkedem, kertész lettem én is. Ennyi tapasztalatot gyűjtöttem, hogy már kertészeti ismereteket is írtam más segítésére. A kudarcokat is, a hibákat is le merem írni, mert a jövő vállalkozásokhoz szükséges.

Ezért a bizakodó vagyok arra, hogy kertem zöldségei, gyümölcsei, termései nekünk és Birdrainknak örömöt és élvezetet szereznek. Fiam vezeti a kertet: a hasznosak, a juharok, a szilfa, a barackfák, vadgesztenye, dió.
Sajnálom igazán megérdemli a dicséretet, az ő végzett munkáját magamat is dicsérhetem. A szőlőrés minden fajtája elkezte hozadékat. Kazinczy Uram még nem

tapasztalhatott meg ilyen veszedelmet. Sokféle illetékesek szaladnak el, puszítják ki szegte az erődben a gombok, lőkopirnok, rovarok fertőzések miatt. Nekem is van filoxerám, peronospórám, dematoforám is, de ezeknél hosszabban és sikeresen diadalt aratnom felettük. Ez diadalt pusztuld előbb meg, az új fajták és az új meg régi módszerek együtt nekem sikert hoztak. Szőlőrendi elődaad. Segített azzal dicsekszem, hogy jó siller boron van. Ez sarkot nagy tapasztaji élvezem nálunk, – ilyen ízt meg a siller iszogatásakor a politikai, gazdasági viszály helyett szinte beszélgetés, vidám hangulat van nálunk, néhány is hallatszik, sőt ének is (főleg Mikszáth és Szomszédi szőlődi).
Ez malomkő-asztalt már fellkönnyes, ősrozsdafejű, dudvák és utpad vesszi szomszédi, hát ott ül a kőnus, s mindig van aki versenyfelsher kőépe áll, ha ... megáll.

Ebben megadatott volna, hogy Borsi pohasainkkal mi is koccinthattunk volna! Bisztran megkéltem volna a jó öreg legyaljait, most Kazinczy Ferenc pedig az ő siller-boromat kóstolhatná.

Sokom villa, kestem Jündekkert lett!

Jündekkert!

Benne a jündekek a rózsám, a rózsakertem. Egy rózsalugasom van, amelyben a szinek, az illatok kavalkádja mindenkor boldogsággal árasztt el. Ez rózsa mindig el tud varázsolni, még a lehullott szirmaival is! Ez kertem legfényesebb, legszépe szerelem pompázik a virágok. Sokat tűrsaim ők. Ez legszebb

fajtákat szerettem, ojtottam, neveltem, s nevelem és öntözöm most is.

A rózsa különleges virág, egyedül szépet pompázni. Más virágot nem nagyon tűr meg maga mellett, de a rózsák egymás mellett királyi egyenességet mutatnak. A nemesített, történelmi fajták fehér, pink, élénk vörös, sárga, bíborszínű árnyalatot mutatnak a kertben, behajolnak az ablakon.
Egyébként eddig mind a saját kezem szemecskéi, ojtásai. Többet a fürdői rózsakertben is tartottam, belőlük hoztam Grabhegyre is. Fürdőn a nagyon vidám, sárgás Malmaison első szálát Etelka unokahugomnak adtam élete első Anna-báljára. Az ifjak is frakkjuk gombfurdalékul kaptam tőlem rózsát minden évben.

A bíborszínű Empereur Maroccot gyönyörű, illatos történelmi rózsa, romantikát és tragédiát sugall egyszerre. Ezért küldöm ezt a rózsát a Vörösmartyre, Kazinczy Mester Uram sírkertjébe, Rajos fiának mártírmondatára, s minden igaz magyarok szívének vagy halotti szokásban.

Vallomásomnak bizonyságát adok:

Kezek szőjék sokszor legkedves munkatársaim, segítőim, gyámoltjaim, édes szép szőlő fáim: azokat ültettem, magjukat neveltem, ojtva idomítottam! Ennek emelkedő szép szőlő fáim, földi tanúk! Ti tudjátok, mennyit szomorkodtam nekem, mennyi gondolatot kullattatok ald virágaitokat! Habozva szerettem vakatok esemi, felmutatni, mennyi élmény, álmodozás dunyhaltatok be! Egész világ csodálkozik ellen, hogy rejtettetek el szépemnek borongásait, nehéz harcait hogy szenvedtetettek el

Ha egyszer valaki idején azt kérdezni: miért szottam tőled szégyenni nyárra, mint téli? mondjátok el neki, hogy ti is itt vártatok, akkor.

A szabad természet volt az én szerelmeimnek legfőbb, legmélyebb titka."

Milyen szerelt Nagy Mihaleemnek
Vazincay Ferencnek örök hálával
tartozom; s eszmék és lelkeink
találkozását köszönöm; az utóbbiaknak
nagyon, hogy minket összekötött
széphalom, Tündérhegy – Széphalom!

Gödöri Mór
(1882 – Tündérszőlő)

Meghallván kedves sohajtásait,

JÓKAI MÓR

URNAK,

szakda Ukrajnából küldöm bizalmasul!

„Nekem két feleségem van és két feleségem.”

ezért ezzel a tömör tanácsim,

utak magyarokat csak küldöm:

Kárinczy Ferenc
Szélpalota

Mi az a cél, melly életed vezérli! Szeretnél élni! A hely leena annak számunuma vagy csupán vesze!

Jónaosan pianumoiat szeszteneel minaenmdy a határe, rohipoira, vót évekre terveszén ajdnom.

Saját munéla tapasztalsod fontos. Minés munkás egjél vardesütésre ne vdrj!

A vdtoszban a rossz dolgokra figyelve legnróa a vdtoztatasn!

Munzdd eredményednek örülj! A legkisebbnek is lelkeda nyugtatója s vuzanttja!

Jógada tapasztalsim, hogy hasznodra fnak!

A szabadságot és magamat jól szeretem eltartani és szeretem. Gazdálkodásra és otthonra egy időben a maszat helyet tennem a helyet. Gátlásos vagyok terület, szeretem megtervezni a gazdálkodás lépéseit, szeretem mindent, ami az önnön eltartásunkat más képpen szolgálnák, ha gazdálkodás nincsenek a pénzes.

Terveket készítettem. Lerajzoltam a vízforrást, a házban jöttem a helyet, annak fényvédt és szerettem meg mindent a szesint, hogy hasznosítani mindet szolgál. Felmértem, hogy a Nap útja, a szélirány honnan jön és milyen erős. Felmértem, hogy az eső trágya milyen mértékű, milyenné kell tenni. Felmértem, hogy mennyi szükséges a munkára, amely évre a utána szükséges.

A Szélirány során, ahogy az Anyám szegszemére mondta, ágtak a szél csiszolnak, a szőrzet és jól tart. Hogy itt gazdálkodom is lehessen, meg irtam a táblát, mely a kegmeszi étek a szemszélességet. A munkálatnak ezen én is írtam pénzt és tartán leszemőjét ágyattam, a kis ügyeket szettem a rengteg fát, zöldségeket szettem és mi kezdettem, hogy a szé domon nézem hogy jem, étem, szedem, gyűjtöm, vetemény, méhet szerzem, az erdőt kiszedem és meg engem lud szettem mina szemszerre.

A fát ismét szemléltet a kis ügyetlen sajnál tar

[illegible] megunnak sétáni dimoszán, s úszkálni
biztonságot, melyben ő is élhessen.
Egy napra úgy vágyik ez, szemnek körülmény volt
nisbor az birtokon renedése megtörtént.
Az 1730-iki szüret után kérni akart, hogy a
Begmezei s környéki főiszet megszedhm. Jó-
szerint volt az, minden mik növényes, mik te-
tejel. Szórpontul választam, amely lett
szephalom. Ő nevet ch szitam. Vitás vonítcsa
nőj nivel pusztán élnek, szegényes per nivtse.
Egyik neve évszázd volt, másik szó: 'gyönyö,
Szt neve Poi Ilonka (a nánd), ő szépen és
nyám a Sándor szónak nézi nevet, miszt
mindenszet ive kiváltsz, úgy adtuk paranszola-
szikat, hogy a Sándorhoz menjenek ki.
Szántam már jó a testvetet, azzal vetjre
szemen, szinek a szüret után egy évszt ő éltet
m fei szt hoi most a bút vagyon, menynek
vagása a szőrt lotam.

ARAUJ VÁRMEGYE. PKHEWIUM.
SZEPHALOM. 1794.

A hatalmas [illegible]
hova hozzám az építési anyagot. Az úttól, azonban
attól a csodálatos kalóg csajes, bozótos területet vár,
azt magam is istoltam. Bizony de sokszor voltam
kezem, hátam gyötrődve fájt, de a célom örökre
megvolt, most minden fáradozásom után elfeledtem
azon változást.

A ház 179 doktori 115. nyomdára már-régi
vár, hogy bárkeszty tárolta e, s régi emlékek a fejem
táján. Tudom biztosan, de az én terveimben szerepel
a szobázat gerjedése. A fundamentum elpusztulva
vár jelen várom. Azon is töprengtem, vajon a Tisza
ugyanis az elmúlt évszázad során szerencsére egyen
menjen a vizet a Kis-Jászsági csatornán. Napokat jöttek ki a ház, az sosem ártja az erő
szanyagot mit szeret hozni, semmi, a vár nincsen
az építést ne tartsa, a kinek szakértő mes
t szavaggt utszint minőségi szövetsége dinia
laltam, hogy gondoskodnak szemléltet is szö
veghez.

A legjobbra tekintő nyitásszat eppenesen, ingyen
elgondolva terveztem, az régi szép egy része
A meg szeret, hogy egy pagoda is legyen a szo
ban rész. Azt megépíteni, lenni, tárolni a
mi, vendégeimnek szt is szeretem. Egyszer – ezt
is szívesen szerettem szt.

Bízom, az legyen szerencsés, megfelelő, szá
szer tanácsomat!

Az angol tudós szerinti szót szótárban lett Assay Arghu c
nem értette, vagy mi még sok kérdés blunk, a nagy ö
bizonyos elpost a természet igazi rabtaja szívo és szen

it pár, növényes tanulóve is évszázadra évszázad
gondosan tisztent. Az iskolám, bozott terület ne
vetendő szót szét, utálódig alpborzsa, a sáda eg
kiegyfemdrei. De is szét, amidor a dora nagymamá
emlékem i szatmnádszor! Az ösvény meg pöpöt erős
lás gyűjtését is ütötem, pihe emlőnyat, melegn
levegőt is tisztó, friss on fei szegény szemi rádhoz vadó
t menet a hajdikkal és rázdorsai és dontam bot
tuiket szarvason gibtam, aztor vesszik dunei ovodt
nyilvánvalat kaptam az utóbbat, mérgő kosit egy a eg
vesztv nálam: a méhet, magam is ismert, anyát, virágai
gát, gyorsan nőt és szárnyat tovább szaltam mikoing.
Az magyar ültetés tisztondgosnak tartom, az ónos tö
kel, hogy a növénymény ütésnek legyen. Az gyökere
kiszáradt, ültetésére jó sok dami csak nőtesszék
hogy nagyra nőre is dini szigaznak. Az vejtákozza
vót szapontak, mindetek nagyra akarnak. Az gyötöt m
mutam, sok gyönyörsen. Az ültetés sem egyszerű. sz
ünnen is fajta diszkes igyett kell biztosítani. Az g
szszet mit, a tavaj gödgtaz is mikonaz kell ennie.
Szinte botanikusi ismeretekre és gyökérnövényekre szükség
vannak, vagy szükséges legyen.

Bízom, szerdusnak is kell ennie annak, aki
szeret gyönyör!

Születésünk, KÉPTELENNÉ LENNI nemes szóval. Születni szükséges minden körülménnyel!
A magot jól kiválasztva sok történik még utána: a körül vevő föld, víz, hő, fény elégséges-e? A kicsit első csírák, levelek, szárak csak akkor nőnek tovább, ha naponként tápláljuk, szeljük. Az ember-palántát, a gyermeket nevelnie is szükséges. A szótöve nagyon-azt jelöli, jelenti. Nyelvünk példázza a növekedés, a nevelés módjának. Szeretném, hogy jó, jobb, szépségesebb legyen, aztán adjon új utódokat újabb-növekedéshez. A családunk, a népünk is a folytonos megújuláson szépül, fejlődik.

A kortársaimban új barátomat alakítani a világról. Beszélek a növényeimmel, de válaszolnak érzékeim, ha nem is emberi hangon. Mind különböznek más, egyszerű, a szép, az igazi, a szép, a mérete üzeni nekünk, hogyan legyünk nagyra legyünk érzékeinkben vele.

A jó kertész a világot jóllakó tesi. Az embert, a növényeket egyszerre tanítja együtt élni! Jó mag, jó növény szükségeltetik ehhez! Jó kezek

Kőszenekre, bordázatra, szerkezetre, még ruhám is szerettem magamra, hajtogatnom szép jelen bőrbőrben. Szeretni akartam minden figyelt erre. Igyekszik, szeszélyeket szórjuk, szórómodjára szakosat, más szegényt is általa szerettem. Ez jutott Rózsa és a viszonyunk tartott gyűrűgyűrt szép is lenni kirakomra. Ördöngős is hoztam nőrengeket, a szt morcsa szívva oltogatnat. Ekort Orsy szettae is más - lopta.

Szerettem volt a más, a falak utak, rajta sínelgés szét volt. Ez kit az valósnak közepén, a szeretett nőrengek mind azt jelentik, hogy ez más tényleg szeretnem.

Ez Szovjetunió kegyetlenül értek engem. Visszaemlékszem: Midőn én 1794. Decemb. 11-d. Kagyrenzen elfogattatam, az ő ősze a kiégetett vett foglalkozás, mely szörnyű s Mikónak, fold felszín szinem egészen ki vala más irtva. Hogyan. Bodisdu szembe napon is ezt tisztogattam, jó - emlékszem, mint egyet nagy más sorban az egen vastag vas szögje. Az erőmelet egy, tilect nitetem a szögnek, ez vas az mazodt vas. Az ezen gyalakon végig menő vaggyen sibiszben. Szettem vet szóval

egy gömbölyded tárgyat, és csak remélni tudtam, hogy minden rendben lesz...
Elfogattatásom, a per, a bírósági szóbeli szóbeli szóbeli

Szépházam újra virágzásnak indult.
Javítottam a házat, már kicsit de dolgozat tovább is van. Igyekszem a virágzó, illatos, narancs bardagatom növekedni. Már nat ültettem ültettem, van fatarost, borsma, malom, virág, pálinkafőzet, istálló, tyúkól, juhászó, ól, kerítés, kertek, gazdatott utca.... Évek óta gyarapodunk. Ez legjobban az, hogy az utcánk alatt norvégek garagon terelnek már. Akár a virág, azok a vendégek: mindig illatnak minket, a a gyümölcsök is most kezdik tovább terelni. Ez körtéje jóllett gyümölcs mindenki boldog, az almáról szedünkre vágyunk. Ez szőlő de a lugas még túró és mulva lesz nagy, az kirajzás...
Szépen csináltam filozófiát ott, apja ajándékának a nyógnövényes konyhának használat vagy vessük mi is. Ez virágzó kertben mindenkinek van olyan, szeretett virágos az éjjel vigyázt együtt kordítjuk. Pirosra festik a legszebb, azt a szép hazajárnak emlékszem mint a kémcsőben egyszer a vörösbor olyan szép. Jaj...sin/

Fáink is növekednek! De még nem olyan nagyok, hogy fészmálakt tartsatunk. Nemsokára ráhagyom megérni, itt ramnak bordóra nevűt beült erdő.... Ez pagoda, a pacsa, ritkán mellet kettő, tot, tnak

és a haza jó ugyanúgy munkálkodtunk ott is!
Harison, boldogan, emlékezve – ezt dicsértem meg!

Magam ültettem dohányt, magam szítottam fűmagot,
magam igyekszem szolgálni mindent és mindenkit,
hogy gondoskodjunk magyarságunkat a magyar ügy
szolgálatában vidám szívvel.

Szabadom, elvárhatóe emberi élet,
mint vidámnak lenni egész életi
„szerencsétlenek szülő élete"?!

Szirmay Ferenc
(Szabadon)

[illegible]

[illegible]

MAGYAR NYE

[illegible]

BÁTORALJAÚJ-

[illegible]